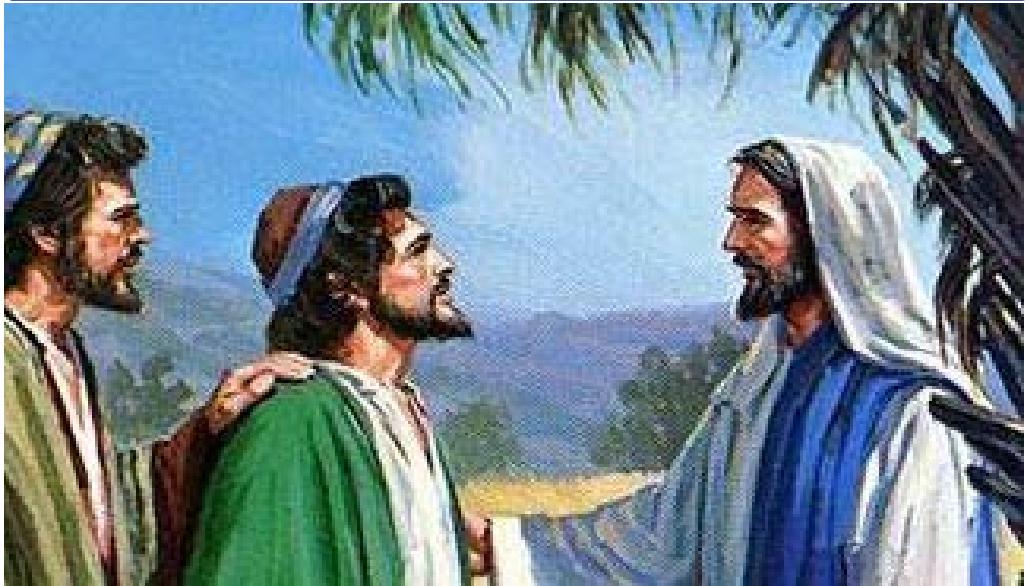

29. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

SIN ČOVJEČJI DOŠAO JE DA ŽIVOT SVOJ DADE KAO OTKUPNINU ZA MNOGE.

U ono vrijeme: Pristupe Isusu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu:
»Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo.« A on će im: »Što hoćete da vam učinim?« Oni mu rekoše: »Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.« A Isus im reče: »Ne znate što ištete. Možete li piti času koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?« Oni mu rekoše: »Možemo.« A Isus će im: »Času koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno.«

Kad su to čula ostala desetorka, počeše se gnjeviti na Jakova i Ivana. Zato ih Isus dozva i reče im:

»Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.«

HOD ZA ISUSOM

Gospodine Isuse, daj i nama da se sjedimo s tobom u slavi. Poput sinova Zebedejevih i mi želimo s tobom sudjelovati u slavi uskrsnuća, želimo uživati plodove koji dopuštaju da se sve drugo zaboravi. Daj nam da budemo sasvim blizu tebi, da sjedimo sasvim uz tebe, da budemo s tobom proslavljeni. Tko to ne bi želio!?

Međutim, pitaš: Možete li piti iz iste čaše iz koje ja pijem? Pitaš to Ivana i Jakova, pitaš to i nas danas. To je teško, Isuse. Nisam siguran da možemo, nisam siguran da smo spremni. Doduše, u današnje vrijeme ponuđena nam je čaša gorčine, nerazumijevanja svijeta, čaša brutalne sile i razaranja, čaša tolikih nevinih

stradalaca, terora i straha. Pijemo tu čašu koja nije slatka. Vjerujem, Isuse, da te u tom pogledu i mi, poput ove dvojice, slijedimo. Jedino nisam siguran da znamo piti iz čaše čista srca, onim predanjem kojim si ti pio, s ljubavlju prema onima koji su ti priuštili tu čašu boli i gorčine.

Nauči nas, Isuse, piti iz tvoje čaše, ostati s tobom jedno u svim trenucima kada bismo tako rado promijenili tijek događaja jer nam se čini da su ti trenuci pregorki i preteški za nas. Nauči nas, Isuse, ostati u ljubavi i kada je oko nas mržnja, ostati u miru dok je oko nas rat.

Hvala ti, Isuse, i za drugu poruku: biti sluga. Kako je i to teško! Znao si da je od istočnog grijeha u nama postoji oholost života. Svi bismo mi htjeli barem nekome zapovijedati, biti usluženi, posluživani. Nosimo u sebi neki nagon za samopotvrđivanjem. A ti nam daješ lijek. Sam si rekao da si došao ne zato da budeš poslužen, nego da služiš i da život svoj dadneš za braću. Sam si svojim učenicima oprao noge da to postane trajnim znakom i izazovom za svakoga od nas. Na to isto pozivaš i nas, zoveš svakoga od nas. Darivati život za braću! Preporučam ti, Isuse, tolike koji su već darovali, žrtvovali svoj život za braću, za domovinu. Primi ih kao žrtvu ljubavi. A nas raspoloži da te u radosnom služenju vjerno slijedimo.

fra Zvjezdan

BL. KATARINA KOSAČA

Naša se blaženica, iako još neproglasena, kao franjevačka trećoredica takvom odavna štuje u franjevačkom martirologiju. O 500. obljetnici njezine smrti 1978. održan je u Sarajevu znanstveni simpozij (usp. Glas Koncila, 1978., 22, 17 i 23, 10). Tom je prilikom osvijetlio njezin povijesni lik tadašnji generalni arhivar Franjevačkoga reda o. Bazilije Pandžić.

Bila je kći Stjepana Vukčića Kosače, istaknutog bosanskog velikaša, i Jelene koja je potjecala iz zetske kneževske kuće Balšića. Rodila se oko 1424- godine, a 1446. godine oženio ju je kralj Stjepan Tomaš Ostojić (1443.-1461.) s kojim je imala dvoje djece, Sigismunda i Katarinu. Prije patarenka, prigrila je katolicizam,

kao malo prije i njezin muž. Vjersku je pouku primila od bosanskih franjevaca koji su joj poslije bili dvorski kapelani. Zajedno s mužem promicala je katoličku vjeru. Među ostalim, sagradila je crkvu Sv. Katarine u Jajcu. Nakon muževe smrti ostade udovicicom s dvoje nejake djece. No ostala je i dalje kao kraljica majka na dvoru posljednjega bosanskog kralja Stjepana Tomaševića (1461.-1463.)...

Po svojoj želji, nakon smrti 25. listopada 1478. godine, pokopana je u franjevačkoj crkvi Araceli. Grob joj je s velikim natpisom bio postavljen pred glavnim oltarom, a na nadgrobnoj je ploči bio isklesan reljefni kraljičin lik s krunom na glavi u naravnoj veličini (1,78 m). Nakon sto godina došlo je do prepravljanja svetišta, pa joj je grob premješten, a nadgrobna je ploča postavljena iznad stuba koje vode na propovjedaonicu, na lijevom stupu kod svetišta (Franjo Jurčević, Putovima Italije, KS, Zagreb 1975., 157). Srećom je cijeli epitaf preslikao i 1547. godine objelodanio rimski kaligraf Ivan Palatino, i tako je sačuvan u izvornoj bosančici i u prijepisu, te na latinskom.

fra Bonaventura Duda

BOŽJA MOĆ JE LJUBAV

Današnje Evanelje (Mk 10, 35-45) postavlja nam pitanje kako zamišljamo i doživljavamo božansku moć, koja je Isusova moć? Najnormalnije je da moć Božju zamišljamo i očekujemo kao ljudsku samo puno (beskrajno) snažniju. Bog može sve ono što čovjek ne može - tako se gleda na Božju moć. Ipak, da li se Božja moć tako očituje, barem kroz govor Biblije, osobito kroz Novi zavjet? Isusova objava Boga otkriva nam da je Bog u svojoj moći ipak 'drukčiji', iako je postao čovjek ipak njegova se moć očituje drukčije od ljudskog (običnog) očekivanja.

Nije to više 'silni Bog' koji ruši cedrove, nije to Bog koji silom zastrašuje, nije to više Bog koji čini 'čudna čudesa'. Isus nam objavljuje Boga koji je moćan koliko je moćna ljubav i dobrota. Sv. Ivan će reći da je Bog ljubav. Znači, moć Božju možemo susresti tamo gdje je moć ljubavi.

Za Isusa ljubav je snažnija od svih sila iako ne djeluje na principu sile nego na principu blagosti. Isus sili suprotstavlja blagost i ljubav. Koji ljube i koji su blagi njihova je budućnost, oni su neuništivi. Oni se sami predaju i uskrsavaju.

Zato je u kršćanskom vjerovanju najveći onaj koji se iz ljubavi predaje, onaj koji služi čovječanstvu. Taj 'radi kao Bog' i slijedi božanski put.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG

KALENDARA

PONEDJELJAK, 21. listopada
sv. Severin, biskup; sv. Vendelin, pustinjak

UTORAK, 22. listopada
sv. Ivan Pavao II, papa

SRIJEDA, 23. listopada
sv. Ivan Kapistranski, prezbiter

ČETVRTAK, 24. listopada
sv. Antun Marija Claret, biskup

PETAK, 25. listopada
bl. Katarina Kotromanić, kraljica

SUBOTA, 26. listopada
sv. Dimitrije Srijemski;

NEDJELJA, 27. listopada
30. nedjelja kroz godinu

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 9 sati.
Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema** svete mise.